

den, idet jeg var beskæftiget oppe i Lands-tinget; men jeg mærkede, at Huset rystede og da jeg kom herved erfarede jeg, at det var det ærede Medlem, der havde foranlediget Rystelsen. Det ærede Medlem var vred over forskellige Ting, jeg havde sagt til ham; dertil skal jeg sige, at der er et gammelt Ord, der lyder saadan: Som man raaber i Skoven faar man Svar, og det ærede Medlem plejer at raabe meget højt, og han raabte ogsaa meget højt, da han første Gang havde Ordet under denne Finanslovbehandling. Det ærede Medlem var vred over mange Ting, og jeg tvivler paa, at jeg kan komme ind paa dem alle. Det ærede Medlem var vred over, at han ikke havde kunnet faa Adgang til at se Vridsløselille, og hvorledes Arbejdet gik der, han paaberaabte sig sin Stilling som Rigsdagsmand og sagde: Skulde ikke Rigsdagsmænd, skulde ikke den bevillende Myndighed have Ret til at se Vridsløselille, hvem skulde saa? Ja, men det ærede Medlem er jo ikke den bevillende Myndighed. Hvis der- imod Folketinget eller Finansudvalget eller et andet Udvalg eller hele Rigsdagen vilde se Vridsløselille, vilde der øjeblikkelig blive Adgang, men fordi et enkelt Medlem faar Lyst til at se en Statsinstitution, følger det ikke af hans Stilling som Rigsdagsmand, at han har Krav paa at se den og har Grund til at blive vred, naar han ikke faar den at se. Det ærede Medlem overvurderer der, som vistnok ofte, sin egen Stilling og Betydning. — Det ærede Medlem talte paa ny om det ulykkelige unge Menneske, som nu sidder paa Vridsløselille — den Gang sad han der ikke —, men han skal sidde der nu i 6 Aar, for 3die Gang begaaet Brandstiftelse, og det ærede Medlem var helt oppe i Skyerne, fordi jeg havde sagt, at han var af en ondskabsfuld og hensynsløs Natur. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem fortæller, at en eller anden, der er kommen i Berøring med Drengen, har sagt, at det var en god og rar Dreng. Det kan ikke nytte, naar han Gang efter Gang for at komme bort fra Pladser, han havde, har stukket Ild paa med meget kraftige Resultater. Selv om han har faaet en daarlig Opdragelse, saa er det dog noget alle Folk, der ere voksede ud over den egentlige Barnealder, vide, at Brandstiftelse er noget forkasteligt og farligt. Men selv om Drengen ikke vidste det første Gang, maatte det gaa op for ham, da han kom i Forhør og saa alt, hvad der kom ud af det; han

blev jo den Gang fritagen for Tiltale, men selv om det ikke var gaaet op for ham ved den Lejlighed, saa maatte det dog gaa op for ham, da han anden Gang begik Brandstiftelse og blev straffet med 8 Maaneders Forbedringshus. Det ærede Medlem kan altsaa ikke sige: Den stak- kels Dreng har faaet saadan en daarlig Opdragelse, at han ikke ved, at det ikke er tilladt at stikke Ild paa, det vidste han udmærket, men desuagtet, da han havde udstaaet den første Straf og ved Fængselhjælpens Bistand var anbragt hos en Mand, der har behandlet ham godt, — der foreligger intet om, at han blev behandlet daarligt —, saa gaar han hen og stikker Ild paa fremmede Menneskers Ejendom under saadanne Omstændigheder, at han kunde se, der var Fare forbunden dermed for Beboerne og saaledes, at en gammel 84-aarig Mand blev alvorlig forbrændt, før han naaede at komme ud af Bygningen. Det kan under disse Om- stændigheder ikke nytte at sige: den og den har sagt, at det er en god og rar Dreng. Selve Forholdet udviser Ondskabs- fuldhed og Hensynsløshed, og er der noget Tilfælde, hvor den megen Raaben paa, at Samfundet selv er Skyld i Forbrydelsen, er forfejlet, saa er det i et Tilfælde som dette. Det ærede Medlem vil stadig sammenligne dette med Forholdet paa Fyn, hvor, efter „Fyns Socialdemokrat“, en Baron og hans Forvalter havde mis- handlet en Tjenestekarl. Jeg har sagt derom, at jeg kender ikke dette Forhold, der har ikke foreligget nogen Klage til Justitsministeriet; jeg kan ikke tro andet, end at Sagen maa have været af en saa- dan Beskaffenhed, at den ikke er offentlig Forfølgning underkastet. Hvis der skulde være Tilfælde, hvor Politimestrene ikke gøre, hvad de skulle, saa burde de, der interessere sig derfor, foranledige, at Politimestrenes Opræden kunde blive gjort til Genstand for Undersøgelse fra Justits- ministeriets Side. Nu siger det ærede Medlem: Ja, men det har staaet i „Fyns Socialdemokrat“, hvorfor vil Ministeren saa ikke tro paa det? Ja, det skal jeg sige det ærede Medlem, det er fordi jeg i de socialdemokratiske Blade, deriblandt ogsaa i „Fyns Socialdemokrat“, har læst saa mange haarrejsende Historier, som jeg har vidst vare usande, eller som dog bag- efter have vist sig at være det. Jeg be- høver blot at minde det ærede Medlem — han har vel ikke glemt det, i alt Fald have andre Medlemmer i Tinget neppe gjort det — om den Historie, der var paa